

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. august 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Vibe Bengtsen
Sagsnr.: 2016-0030-4703
Dok.: 2024500

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 782 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. juli 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pind

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 782 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 11/4-2016 fra Jens Madsen, jf. REU alm. del bilag – 383, og i forlængelse heraf redegøre for sagsprocessen, når der klages over en politimands ageren under tjeneste. Endvidere bedes redegøre for den enkelte politimands rettigheder i sager, hvor der bliver klaget over politimandens ageren, herunder specifikt om vedkommende har ret til aktindsigt i sagen.”

Svar:

1. Det følger af retsplejelovens § 118, stk. 3, at Den Uafhængige Politiklagemyndighed udøver sine beføjelser i fuld uafhængighed. Jeg har derfor ingen kommentarer til politiklagemyndighedens konkrete dispositioner i forbindelse med sagsbehandlingen.

2. Justitsministeriet har i forhold til besvarelse af de øvrige dele af spørgsmålet lagt til grund, at der sigtes til reglerne for behandling af straffesager mod politipersonale. Det skyldes, at bilaget til spørgsmålet ses at vedrøre en anmeldelse af et strafbart forhold.

3. For så vidt angår behandlingen af en straffesag mod politipersonale kan Justitsministeriets oplyse, at efterforskning af et strafbart forhold begået af politipersonale i tjenesten indledes af Politiklagemyndigheden efter anmeldelse eller af egen drift, når der er rimelig formodning om, at politipersonale i tjeneste har begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, jf. retsplejelovens § 1020 a, stk. 1. Betingelsen om, at der skal være rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold svarer til, hvad der i øvrigt gælder i andre sager, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2.

Det bemærkes, at Politiklagemyndigheden kan afvise en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning, jf. retsplejelovens § 1020 d, stk. 2.

Det følger af retsplejelovens § 1020 c, at Politiklagemyndigheden under efterforskning af en straffesag mod politipersonale udøver de beføjelser, der ellers tilkommer politiet. Det betyder bl.a., at Politiklagemyndigheden kan foretage straffeprocessuelle indgreb, som normalt er omfattet af politiets kompetence (f.eks. anholdelse), og fremsætte begæring til retten om de indgreb, som kræver retskendelse (f.eks. indgreb i meddelelshemmeligheden og ransagning).

Det er efter retsplejelovens § 1020 d, stk. 1, anklagemyndigheden, som har påtalekompetencen i straffesager mod politipersonale. Det er ligeledes påtalemyndigheden, som har kompetence til at indstille en påbegyndt efterforskning, opgive påtale eller meddele tiltalefrafald.

Politiklagemyndigheden skal, når efterforskning af sagen er afsluttet, udarbejde en redegørelse om sagen, der sammen med sagens akter sendes til den regionale statsadvokat med henblik på afgørelse af tiltalespørgsmålet, jf. retsplejelovens 1020 e, stk. 1.

Justitsministeriet kan i tilknytning hertil oplyse, at det er forudsat i forarbejderne, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2, til lovforslag nr. L 88 af 9. december 2009 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny Politiklageordning mv.), at Politiklagemyndigheden underretter bl.a. sigtede politimænd om sagens fremsendelse til statsadvokaten. Det fremgår endvidere, at Politiklagemyndigheden ikke bør underrette om indholdet af redegørelsen til statsadvokaten, men oplyse, at redegørelsen, herunder Politiklagemyndighedens eventuelle vurdering af bevisernes vægt, vil komme til at fremgå af statsadvokatens afgørelse.

4. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at der ifølge retsplejelovens § 1020 g skal beskikkes en forsvarer for den pågældende politimand, hvis det følger af de almindelige regler om beskikkelse af forsvarer i retsplejelovens kapitel 66. Der kan herudover beskikkes en forsvarer, hvis særlige grunde taler herfor. Det er i forarbejderne, jf. bemærkningerne til § 1020 g i lovforslag nr. L 88 af 9. december 2009 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ny Politiklageordning mv.), angivet, at det således kan komme på tale at beskikke en forsvarer for politipersonale, selv om der ikke er rejst sigtelse.

Justitsministeriet kan desuden oplyse, at en anmodning om aktindsigt i en straffesag mod politipersonale afgøres efter retsplejelovens almindelige regler om aktindsigt i straffesager, herunder forsvarerens og sigtedes adgang til aktindsigt i straffesager (retsplejelovens §§ 729 a-729 d).

Der henvises i øvrigt til retsplejelovens kapitel 3 a, 66 og 93 c.